

[Inge Fischer Møller.]
 ordning medføre, at der kommer faste bestemmelser vedrørende fremstilling, tilpasning og udlevering af briller og andre synshjælpemidler. Det skal understreges, at der ikke tages stilling til den autoriserede optikers arbejde på andre områder.

De begrænsninger, vi prøver på at indføre, svarer i store træk til de regler, der gælder i Sverige. Det, vi nu foreslår, er, at autoriserede optikere ikke uden lægeordination må udlevere briller, der er bestemt til børn under 10 år, briller med flerstyrkeglas bestemt til børn under 16 år eller briller, der skal konstrueres på en særlig måde. Samtidig er det foreslået, at kontaktlinser kun må udleveres efter særlige regler, der er fastsat af sundhedsstyrelsen.

Endelig – og det synes jeg er vigtigt at understrege – skal de personer, som formodes at lide af en øjensygdom eller af en anden sygdom af betydning for synet, af en autoriseret optiker henvises til en læge. Af hensyn til befolkningens sundhed er det en meget vigtig bestemmelse. Især er den bestemmelse, der vedrører de skærpede regler for børn under 10 år, vigtig. Det er vigtigt, at sygelige tilstande hos børn bliver konstateret på et så tidligt tidspunkt som muligt. Efter sundhedsstyrelsens vurdering – og den kan jeg gøre til min – vil en bedømmelse af en sygelig tilstand ikke kunne påvises af en optiker, men må foretages af en læge.

Der er ingen tvivl om, at det foreliggende lovforslag vil give anledning til stor offentlig debat. Det kan vi allerede nu se, af de mange enkelthenvendelser, vi har modtaget fra optikere, der har foretaget det arbejde, som vi nu mener andre skal udføre – gennem fælles krav om ens grunduddannelse.

Efter lovforslagets regler er der nogle overgangsregler, som betyder, at de mennesker, som har autorisationen, og som har haft den i en lang årrække, og som samtidig kan dokumentere, at de behersker den for faget afgørende viden og færdighed, kan få lov til at fortsætte.

For den person, der i dag udøver virksomhed som optiker, men som ikke vil kunne autoriseres som sådan, vil retsstillingen efter lovens ikrafttræden være den, at den pågældende fortsat i samme omfang som nu kan drive forretning m. v. som optiker. Den pågældende underkastes ikke de begrænsninger i arbejdsområdet, som vil komme til at gælde for autoriserede optikere, men til gengæld vil der heller ikke

kunne ydes tilskud fra det offentlige til briller m. v. udført af den pågældende, ligesom han eller hun heller ikke vil kunne drage fordel af den reklame, der måtte komme til at ligge i anvendelsen af betegnelsen »autoriseret optiker«.

Som nævnt fremgår det af de mange henvendelser, vi har modtaget, at lovforslaget nok ikke er så enkelt, som det umiddelbart kan se ud til. I bemærkningerne til lovforslaget har indenrigsministeren fastslået, at sundhedsstyrelsens instruks om autorisation forinden vil blive forhandlet med de forskellige optikerorganisationer m. fl. Spørgsmålet er nu, om ikke vi i udvalgsarbejdet skal bruge tiden til at se nærmere på lovforslagets § 11, således at vi måske kan få nogle overgangsregler, der gør, at knap så mange optikere, som det måske ser ud til, kommer i vanskeligheder.

Vi har god tid til at arbejde med forslaget. Det er tanken, det først skal træde i kraft den 1. januar 1978. Jeg vil derfor på socialdemokratiets vegne erklære mig villig til at se nærmere på alle de problemer, der i denne anledning måtte blive rejst.

Røtzer Møller (V):

Da venstres ordfører vedrørende dette forslag, hr. Wichmann Madsen, er forhindret i at være her i dag, skal jeg redegøre for venstres synspunkt.

Venstre har vanskeligt ved at forstå, at det er nødvendigt at indføre en autorisationsordning for optikere, og derfor kan vi heller ikke give vor tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Lovforslaget vil diskriminere et meget stort antal optikere, der hidtil samvittighedsfuldt har drevet deres forretning. Vi finder, det er helt urimeligt, såfremt der ikke foreligger egentlige misligholdelser, så sortere flere hundrede optikere fra som andenklassens erhvervsfolk, blot fordi der skal være sammenfaldende regler i Norden fra den ene dag til den anden. Jeg håber, ministeren kan se, at vi her kan lægge op til nogle uretfærdigheder inden for branchen. Vi må i det mindste lave nogle passende overgangsordninger. Det vil vi arbejde på under udvalgsarbejdet.

Nauerby (FP):
 Det her fremsatte lovforslag om autorisationsordning for optikere er en forøgelse af den mængde love, vi har i Danmark, så alene af den